

Баран Н. О., студентка III СТН курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»,
ОС «Бакалавр»

Науковий керівник – Бетлінська Т.В., асистент

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАННЯ МІОКАРДИТНОЇ ФОРМИ ПАРВОВІРУСНОГО ЕНТЕРИТУ СОБАК

Лікування комплексне. Насамперед проводять ізоляцію хворої тварини, надалі, залежно від форми хвороби, назначають лікування. Специфічні засоби лікування направлені на знешкодження збудника хвороби в організмі тварин. Для цього використовують моновалентну гіперімунну сироватку проти чуми м'ясоїдних, парвовірусного ентериту та аденовірусних інфекцій (Вітакан-С). Вказані біопрепарати, а також протикіревий гамма-глобулін використовують з лікувальною та профілактичною метою в/м чи п/ш у дозах згідно настановам по їх застосуванню. Наприклад, Гіскан-5 «Нарвак» РФ, яку з лікувальною метою вводять собакам масою до 5 кг у дозі 1 мл, більше 5 кг – 2 мл 1-3 рази із інтервалом 12-24 год залежно від важкості патологічного процесу. Враховуючи патогенетичні механізми розвитку хвороби, нами було назначено курс лікування, що включав в себе дієтичну годівлю кормом при патології серцево-судинної системи «Royalcanin».

Для усунення бактеріальних асоційованих секундарних інфекцій, рекомендується застосовувати в курсі лікування антибіотики вузького та широкого терапевтичного спектру: ампіциліни, бензилпеніцилін, гентаміцин, охі-100, байтрій, ентрофлос, ципробай; ципролекс та ін. У курсі лікування ми використовували антибіотик амоксицилін 15% у дозі 1 мл на 10 кг маси тіла та сульфаніламідний препарат етазол у дозі 0,5 г 2 рази на добу. З метою стимулювання регенераційних процесів нами було назначено полівітамінний препарат Інтровіт у дозі 0,6 мл, сольового розчину. Для регідративної терапії використовують оральні введення водно-сольових розчинів Цитроглюкосалану, Регідрону, Глюкосалану та ін у об'ємі 40-50 мл на 1 кг маси тіла. Для відновлення водно-електролітного обміну застосовували розчин Рінгера-Локка, який внутрішньовенно у дозі ~ 150-200 мл.

При симптоматичному лікуванні ми використовували аналептик сульфокамфокаїн у дозі 1,0 мл і циркуал у дозі 2,0 мл внутрішньо-м'язово 1-2 рази на добу.

Застосування імуностимуляторів, враховуючи яскраво виражену імуносупресивну дію збудника хвороби, мають надзвичайно важливе значення для стимулювання організму, особливо його імунної системи. Останнім часом у ветеринарній практиці використовуються нові вітчизняні та імпорتنі препарати – імномодулятори: поліоксідоній, вегетан(вітан), лікопід, галавіт, комбіферон та ін. (Бурков В.І., Плотвінов А.П., Плотвінова Л.Р., 2003). Деякі з них, зокрема, поліоксідоній та вітан проявляють високу ефективність не тільки як імуностимулятори, но і як дезінтоксиканти. При їх використанні значно підвищуються результати комплексного лікування; препарати добре поєднуються з різними протівірусними та різними антибактеріальними засобами (Німанд Х.Г., Сутер П.Ф., 1998). Поліоксідоній і вітан застосовують в/м чи п/ш у дозі 3-6 мг

на 20-40 кг маси собаки, курс лікування 3-5 ін'єкцій через 1 добу. Застосовують препарат камедон в/м у дозі 1 мл раз на добу.

Добрі терапевтичні результати дає застосування «Вітакану» – в/м у дозі до 20 кг – 3 мл, більше 20 кг – 6 мл із інтервалом 12-24 год. Із інших імуностимуляторів необхідно відзначити «Мастим», який вводять в/м у дозі 0,2 мл на 1 кг маси 1-4 рази з інтервалом 2-5 днів; «Фоспреніл» – в/м до 1 кг – 0,1 мл, від 1 до 5 кг – 0,25 мл, від 5 до 10 кг – 0,5 мл. Курс лікування на початку (40 ін'єкцій) 4 ін'єкцій на добу в перші два дні потім знижують до 1-2 ін'єкцій. «Імунофан» застосовують п/ш чи в/м у дозі 0,5-1,0 мл, 3-6 введень з інтервалом 48 год. «Кінорон» (рекомбінатні інтерферони) п/ш чи в/м до 10 кг – 2 мл, більше 10 кг – 4 мл по одній ін'єкції через день.

В якості патогенетичних та симптоматичних засобів терапії ми використували: серцевий препарат – 10% розчину камфори у дозі 0,5 мл 3-4 рази на добу; з метою стимулювання регенеративних процесів в організмі назначено вітамінотерапію: полівітамінний препарат «Інтровіт» у дозі 0,6 мл; Назначено препарат, який володіє кардіо-, ангіо- та гепатопротекторними властивостям – тіотріозолін у дозі та імуностимуляторкамедон у дозі 1,0 мл внутрішньом'язово 1 раз на день.

Передбачають загальну та специфічну профілактику парвовірусного ентериту собак у спеціалізованих розплідниках та звірівницьких господарствах. Щоб запобігти занесенню збудника хвороби, комплектування розплідників проводиться тільки з благополучних господарств здоровими собаками. Новоприбулих тварин обов'язково витримують у профілактичному карантині впродовж 30 діб, а службових собак – 3 тижні. Тварини перебувають під постійним ветеринарним наглядом, їх піддають передбаченим діагностичним дослідженням та щепленням. У разі появи парвовірусного ентериту ферму карантинують. Хворих та підозрюваних щодо захворювання на парвовірусний ентерит собак негайно ізолюють і лікують. Решту тварин вакцинують. Собак у віці від 2 міс до 1 року щеплюють дворазово з інтервалом 2-3 тижні, у віці понад 1 рік – одноразово. Після кожного випадку видалення хворої собаки проводять дезінфекцію. В ізоляторах дезінфекцію проводять щодня. Карантин з неблагополучної ферми знімають через 30 діб після останнього випадку видужання або загибелі тварини і проведення остаточної дезінфекції. Вивезення собак з ферми дозволяється не раніше ніж через 45 діб після зняття карантину. Для дезінфекції використовують 0,2-0,3%-ві розчини формальдегіду або кальциновану соду в розведенні 1: 20. Власнику тварини проводити щорічну вакцинацію, ввести в раціон вітамінні продукти (м'ясо, печінку, нирки), а також попереджувати контакт собаки із бродячими тваринами.